

[Statsministeren.]

nem skabes Mulighed for at aftage Importvarerne. Hvis disse handelspolitiske Forhold ikke iagttages i tilstrækkeligt Omfang, kan det medføre alvorlige Forviklinger af den Art, som vi før har været truet af og øjensynlig er det igen, hvis Lockouten skal fortsætte.

Det har derfor været Regeringens Opfattelse, at det var naturligt at fremsætte et Lovforslag, sigtende til at bringe Lockouten til Ophør, efter at det Mæglingsforslag, som Forligsinstitutionen har fremsat til Løsning af Uoverensstemmelserne, ikke naaede at blive vedtaget i Arbejdsgivernes Lejr, hvorimod det vedtoges i Arbejdernes. Der var dog ved Arbejdsgivernes Afstemning en betydelig Minoritet for Forslaget, nemlig 41 pCt., og da der var en betydelig Majoritet ved Arbejdernes Afstemning, er der i Realiteten et Flertal af de i Striden direkte interesserede, som paa Forhaand har udtalt sig for Mæglingsforslaget. Mæglingsforslaget er tilvejebragt, efter at de sædvanlige Forhandlinger var gennemløbet, og det maa derfor anses for at være i Overensstemmelse med de Indtryk, som Forligsinstitutionen har kunnet danne sig om, paa hvilke Punkter Parterne særlig maatte interessere sig for Ændringer i de bestaaende Forhold eller nærede Frygt for saadanne Ændringer. Mæglingsforslaget er derfor et Aktstykke, der dels indeholder nogle Forhøjelser af de lavere Lønninger, dels et Afslag i Overensstemmelse med Arbejdsgivernes Ønske over for Krav om Forhøjelse af højere betalte Lønninger, som man har ment at maatte modsætte sig.

Ved det Lovforslag, jeg her har den Ære at fremsætte, er valgt den overskuelige Form at bygge paa Forligsinstitutionens Mæglingsforslag af 17. Marts 1936, som er vedføjet Lovforslaget. Det foreslaas i § 1 at paabyde, at Overenskomsterne med de af Forligsinstitutionen foreslaaede Ændringer skal sættes i Kraft som gældende i den Periode, for hvilken der har været forhandlet om Overenskomsternes Varighed, som Regel to Aar.

Lovforslagets § 2 omhandler den Konflikt, som ved Siden af Lockouten er opstaaet angaaende den mellem Andels- og Privatslagteriernes Arbejdsgiverforening og Slagteriarbejderforbundet opsagte Overenskomst, om hvilken der har været forhandlet og sluttelig ogsaa været mæglet af Forligsmanden, uden at et Resultat er opnaaet. Der var paa et vist Tidspunkt opnaaet en Overenskomst mellem Tillidsmændene for Arbejdsgiverne og Arbejderne, og de ud-

sendte da det Forslag, hvormed der var Enighed, til Afstemning mellem Medlemmerne. Det blev imidlertid forkastet ved den af Arbejderne foretagne Afstemning — altsaa det modsatte Forhold af, hvad der gælder de i § 1 omhandlede Overenskomster. Det laa da nær, naar man valgte Mæglingsforslaget for den almindelige Lockout, her at vælge det Forligsforslag, som Parternes Forhandlere selv var enedes om, som afgørende i Slagterikonflikten. Det er dette, der foreslaas.

Endelig indeholder Lovforslaget et tredje Led, nemlig de Overenskomster, som er opsagt eller kan opsiges i den nærmeste Fremtid, men om hvilke der endnu ikke har været forhandlet eller mæglet eller afstemt. Det maa være ønskeligt, at disse Spørgsmaal uden større Postyr bringes til Afgørelse i den nærmeste Tid, og det foreslaas derfor, at de Overenskomster, der udløber i den kommende Tid — i April og Maj er der navnlig nogle, der udløber — gøres til Genstand for Forhandling, først i Underorganisationerne, derefter om fornødent i Hovedorganisationerne, og endelig, hvis det er fornødent, gaar til Mægling i Forligsinstitutionen. Paa dette Punkt har der under Forhandlingerne i det andet høje Ting været antydning af den Mulighed, at man kunde gaa til en Ordning, der helt og holdent ved en Slags Voldgift sikrede mod, at disse Overenskomster overhovedet kunde give Anledning til Strejke eller Lockout i den kommende Tid. Men det er ikke lykkedes ved det gjorte Forsøg paa Indrømmelser at samle Partiernes i det andet høje Ting.

Idet jeg altsaa skal tillade mig at forelægge og anbefale dette Lovforslag, henleder jeg Opmærksomheden paa de Vanskeligheder, som jeg indledede med at nævne. De Forhold, der er en Følge af den almindelige Verdensudvikling, skaber jo Vilkaar for Produktion og Handel af en helt anden Art end i svundne Tider, og enhver Forstyrrelse af længere Varighed i Produktionen truer derfor med at medføre Forstyrrelser i den Balance, som tilstræbes opretholdt mellem Import og Eksport, en Balance, der nødvendigvis gøres af de Handelsaftaler, som slutes med det ene Land efter det andet. Derfor maa jeg meget stærkt betone Ønskeligheden af, at denne Arbejdskamp snarest maatte kunne faa Ende, og det er altsaa Hensigten med Lovforslaget dels at tilvejebringe en Forlængelse af de Overenskomster, der er Genstand for Strid, dels at sikre mod en Lockout- eller Strejkebevægelse i den Tid, disse Overenskomster